

انتخاب برای مقاومت به خشکی در ژنوتیپ‌های کنجد

محمد رضا محمدرضا خانی*، دکترای زراعت، سازمان جهاد کشاورزی استان کرمان
حسین حیدرآبادی شریف آباد، استاد پژوهش موسسه تحقیقات کنترل و گواهی بذر
حمید مدنی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اراک، دانشیار گروه زراعت و اصلاح نباتات، اراک، ایران.
قربان نورمحمدی، استاد دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران
فرخ درویش، استاد دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

چکیده

با هدف ارزیابی ژنوتیپ‌های کنجد به خشکی و شناسایی و معرفی ژنوتیپ‌های متحمل تر به تنش خشکی ۲۴ ژنوتیپ داخلی و خارجی در سال زراعی ۱۳۸۷ در منطقه جیرفت مورد بررسی قرار گرفتند. ژنوتیپ‌ها در قالب دو آزمایش جداگانه با آبیاری طبیعی و تنش خشکی به ترتیب پس از ۱۰۰ و ۲۴۰ میلی‌متر تبخیر از تشتک کلاس A در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار کشت شدند. ارتفاع بوته، تعداد شاخه فرعی در بوته، تعداد کپسول در بوته و تعداد دانه در کپسول، وزن هزاردانه، عملکرد دانه و درصد روغن در هر ژنوتیپ تعیین شد. با استفاده از عملکرد دانه در آزمایش آبیاری طبیعی (Y_p) و تنش خشکی (Y_s) شاخص‌های کمی تحمل (TOL)، بهره‌وری متوسط (MP)، حساسیت به تنش خشکی (SSI)، میانگین هندسی بهره‌وری (GMP)، تحمل تنش خشکی (STI) و میانگین هارمونیک (HM)، ضریب تغییرات آنها برآورد شد. نتایج نشان داد اختلاف معنی‌داری در صفات مورد اندازه‌گیری بین ژنوتیپ‌ها در دو شرایط آبیاری طبیعی و تنش خشکی وجود داشت و امکان‌پذیر گزینش ژنوتیپ‌های متحمل به خشکی بوجود آمد. ژنوتیپ‌های JL-13، داراب ۱۴ و TS-3 به واسطه عملکرد بیشتر دانه در شرایط آبیاری طبیعی و تنش خشکی و احراز جایگاه مناسب‌تر از لحاظ شاخص‌های تحمل تنش خشکی (STI)، میانگین بهره‌وری (MP)، میانگین هندسی بهره‌وری (GMP) و میانگین هارمونیک (HM) به عنوان ژنوتیپ‌های متحمل شناسایی شدند. تحلیل همبستگی بین عملکرد در شرایط آبیاری طبیعی و تنش خشکی و شاخص‌های تحمل به خشکی نیز نشان داد که شاخص‌های MP، GMP، HM و STI مناسب‌ترین شاخص‌ها برای غربال ژنوتیپ‌های کنجد محسوب می‌شوند. با توجه به شاخص‌های فوق و عملکرد بالا در دو محیط آبیاری طبیعی و تنش خشکی، بهترین ژنوتیپ‌های متحمل به خشکی کنجد ژنوتیپ‌های JL-13، داراب ۱۴ و TS-3 برای توسعه کشت در منطقه جیرفت و کهنوج تشخیص داده شدند.

واژه های کلیدی: کنجد، تحمل به خشکی، شاخص‌های کمی تحمل

* نویسنده مسئول: E-mail: rkhani78@yahoo.com

مقدمه

کنجد (*Sesamum indicum* L.) گیاه یکساله خودگشن با دیرینه زراعی بسیار است که به علت دارا بودن درصد زیاد روغن (۴) و مقدار مناسب پروتئین به عنوان یک منبع تغذیه‌ای محسوب می‌شود (۱۹). سطح زیرکشت جهانی کنجد در سال ۲۰۰۷ میلادی بالغ بر ۷/۳ میلیون هکتار و میزان تولید بیش از ۳/۳ میلیون تن گزارش شده است. در همین سال، ایران با سطح زیرکشت ۴۰ هزار هکتار و تولید ۲۸ تن دانه به ترتیب ۰/۵۵ و ۰/۸۳ درصد از سطح زیرکشت و تولید جهانی را به خود اختصاص داده است (۲۴). کنجد از دانه‌های روغنی مناطق گرم و نیمه‌گرم است، ولی کشت ارقام جدید آن به مناطق معتدله نیز گسترش یافته است. این گیاه دارای ارقام محلی زیادی است و در اغلب کشورها توسط کشاورزان خرده مالک و به صورت سنتی کشت و کار می‌شود (۴۰). بخش عمده سطح زیرکشت کنجد در ایران به مناطقی مربوط می‌شود که این گیاه پس از برداشت غلات به صورت کشت دوم انجام می‌شود. کشت کنجد به صورت زراعت دوم بعد از برداشت غلات و افزایش امکان بروز محدودیت در دسترسی به منابع آب طی فصل رشد این گیاه لزوم انطباق مواد ژنتیکی مورد استفاده با شرایط کم‌آبی را فراهم می‌آورد.

تنش محیطی بی‌شک از عوامل محدودکننده تولید محصولات زراعی محسوب می‌شوند (۲۳). مطابق برآوردهای انجام شده تنها ۱۰ درصد از زمین‌های قابل‌کشت جهان به‌عنوان مناطق عاری از تنش طبقه‌بندی می‌شوند و تنش خشکی به تنهایی ۲۶ درصد از مناطق تولید را متأثر می‌سازد (۳۱). کشور ما در منطقه خشک و نیمه‌خشک واقع شده و با داشتن مناطق مختلف آب و هوایی تنش‌های محیطی به صورت عمده‌ترین عامل محدودکننده تولیدات زراعی درآمده است. تنش‌های محیطی خشکی و شوری، از مهم‌ترین عوامل تنش در کشور محسوب می‌شوند. تنش خشکی تقریباً تمام جنبه‌های رشد و بیشتر فرآیندهای فیزیولوژیک گیاه را تحت تأثیر قرار می‌دهد (۲۹). کنجد با ویژگی‌های برجسته متعدد نظیر برخورداری از مقاومت نسبی به کم‌آبی، میزان روغن بالا و کیفی، دامنه سازگاری وسیع و قابلیت انطباق با شرایط بسیاری از مناطق زراعی (۳۳)، قدیمی‌ترین دانه روغنی است که در ایران و احتمالاً در جهان توسط بشر کشت شده است. بلام (۲۲) اظهار می‌دارد که انتخاب برای مقاومت به خشکی باید با انتخاب مواد ژنتیکی برای پتانسیل عملکرد بالا تحت شرایط بدون تنش همراه باشد. به‌نظر می‌رسد رقم‌هایی که در شرایط آبیاری مناسب و محدود، عملکرد یکسانی داشته باشند و یا لاقل تفاوت عملکرد آنها کم باشد، نسبت به خشکی دارای مقاومت نسبی باشند (۵).

طبق نظر فیشر و مورر (۱۹۷۸) معیار مقاومت به خشکی وضعیت عملکرد دانه در شرایط خشک است. بنابراین، وضعیت عملکرد نسبت ژنوتیپ‌ها در شرایط تنش خشکی و نیز در شرایط آبی به عنوان یک نقطه شروع برای شناسایی صفات مربوط به مقاومت به خشکی و انتخاب ژنوتیپ‌ها برای اصلاح در محیط‌های خشک است (۱). در این ارتباط فرناندز (۱۹۹۲) در بررسی عملکرد ژنوتیپ‌های لویا در دو محیط تنش و بدون تنش، ژنوتیپ‌هایی که در دو محیط تظاهر یکسانی از خود نشان می‌دهند را به گروه A نامگذاری کرد. وی بیان داشت که مناسب‌ترین شاخص برای شناسایی ارقام گروه A شاخص تحمل تنش (STI) است. فیشر و مورر (۱۹۷۸) شاخص حساسیت به تنش

(SSI) را پیشنهاد کردند. رزیل و هامبلین (۱۹۸۱) شاخص تحمل (TOL) و شاخص بهره‌وری متوسط (MP) را معرفی کردند. فرناندز (۱۹۹۲) و کریستین و همکاران (۱۹۹۷) شاخص دیگری تحت عنوان میانگین هندسی بهره‌وری (GMP) را پیشنهاد کردند.

بررسی عکس‌العمل ۱۷ ژنوتیپ کنجد به تنش خشکی، نشان داد که شاخص تحمل به خشکی (STI) همبستگی کمی با عملکرد دانه و اجزای عملکرد دارد و قابل توارث است (۲۱). آنها همچنین گزارش کردند که عملکرد دانه و صفات وابسته به آن در مقایسه با خصوصیات مرفولوژیکی نسبت به کمبود آب حساس‌تر هستند. نتایج مطالعه موتری و همکاران (۱۹۹۳) نشان داد که در سطوح متوسط تنش (یک مرتبه آبیاری در هفته)، اجزای ریشی کنجد کاهش می‌یابند و عملکرد دانه و اجزای آن تنها در شرایط خشکی شدید (یک مرتبه آبیاری در دو هفته) از خود واکنش نشان دادند.

در مکزیک بررسی اثر تنش روی ۹۲ ژنوتیپ کنجد (۶۳ توده محلی شرق مکزیک و ۲۹ توده محلی غرب این کشور) منجر به شناسایی سه ژنوتیپ مناسب جهت استفاده در برنامه‌های اصلاحی شد (۳۶). منصوری در سال‌های ۱۳۸۰ و ۱۳۸۱ با مطالعه نحوه واکنش ۴۹ ژنوتیپ کنجد شامل توده‌های بومی، رقم‌های داخلی و ژرم‌پلاسم خارجی نسبت به تنش (آبیاری پس از تبخیر ۱۷۰ میلی‌متر از سطح تشتک کلاس A) وجود تنوع در صفاتی از قبیل ارتفاع، عملکرد و تعداد کپسول را نشان داد. توده محلی مغان به‌عنوان برترین ژرم‌پلاسم متحمل به خشکی معرفی و بیشترین عملکرد در شرایط غیرتنش به توده محلی اهواز و در شرایط تنش به توده محلی هنديجان مربوط بود (۱۸).

در آزمایش فاضلی و همکاران (۲۰۰۶) افزایش سطح تنش خشکی موجب کاهش پتانسیل آب، پتانسیل اسمزی، مقدار وزن تر و خشک و میزان پرولین موجود در برگ و ریشه در دو رقم داراب ۱۴ و یکتا شد و از سوی دیگر، افزایش قندهای محلول و مجموع قندها و اولیگوساکاریدها را به دنبال داشت. تغییرات یونی در این مطالعه حاکی از افزایش غلظت یون سدیم و درعین حال کاهش یون‌های پتاسیم و کلسیم و نسبت پتاسیم به سدیم در برگ و ریشه هر دو رقم مورد مطالعه بود. ایشان پیشنهاد دادند که سازوکار تحمل کنجد نسبت به خشکی شامل تولید پرولین، تغییرات غلظت قند و انباشت یون‌ها جهت حفظ پتانسیل فشار کافی در شرایط تنش است.

بالاسوبرامانیان و همکاران (۱۹۹۶) با بررسی اثرات آبیاری در کنجد گزارش دادند که چهار مرتبه آبیاری در طول رشد گیاه در زمان کاشت، بیست روز پس از کاشت، در مرحله تشکیل کپسول یا ۴۰ روز پس از کاشت و در مرحله پر شدن دانه یا ۵۵ روز بعد از کاشت باعث افزایش تجمع ماده خشک، تعداد شاخه، تعداد کپسول و شاخص برداشت می‌شود.

تعداد مناسب آبیاری برای تولید حداکثر محصول کنجد در هندوستان بسته به بافت خاک در خاک‌های سیاه و عمیق هفت مرتبه و در خاک‌های شنی لومی پنج مرتبه گزارش شده است (۳۷). سردهار و همکاران (۳۹) مراحل مناسب برای آبیاری کنجد را ۷ روز پس از کاشت، تشکیل پریموریا (۲۵ روز پس از کاشت)، مرحله ۵۰ درصد گلدهی (۳۵ روز پس از کاشت)، تشکیل کپسول (۵۵ روز پس از کاشت) و زمان پر شدن دانه‌ها (۶۵ روز پس از کاشت) گزارش

دادند. با توجه به این که بخش وسیعی از اراضی زیرکشت کنجد در ایران در شرایط آب و هوایی نیمه خشک واقع شده اند، لزوم شناسایی ارقام متحمل به خشکی و همچنین، معیارهای مناسب گزینش برای این مناطق قطعی به نظر می رسد. به هر حال، هدف از این پژوهش ارزیابی تنوع ژنتیکی لاین های کنجد از نظر مقاومت به خشکی، انتخاب مناسب ترین شاخص های مقاومت به خشکی و شناسایی لاین های مقاوم به خشکی است.

مواد و روش ها

با هدف ارزیابی تنوع ژنتیکی ژنوتیپ های کنجد، غربال شاخص های کمی تحمل به خشکی و شناسایی و معرفی ژنوتیپ های متحمل به خشکی و برخوردار از عملکرد اقتصادی، تعداد ۲۴ ژنوتیپ کنجد (جدول ۱) شامل ارقام داخلی و خارجی، در این بررسی مورد استفاده قرار گرفتند.

آزمایش در سال زراعی ۱۳۸۷ در مزرعه تحقیقاتی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی جیرفت و کهنوج واقع در ۵۶ تا ۵۹ درجه طول جغرافیایی و ۲۶ تا ۲۹ درجه عرض جغرافیایی با ارتفاع ۶۲۵ متر از سطح دریا اجرا شد. جداکننده و حداقل مطلق دما در سال اجرای آزمایش به ترتیب معادل ۵۲ و -۲ درجه سانتی گراد و میانگین درجه حرارت و مجموع بارش سالانه به ترتیب معادل ۲۵ درجه سانتی گراد و ۱۴۰ میلی متر بود. عملیات آماده سازی زمین از قبیل شخم، دیسک و لولر در نیمه دوم خرداد ماه انجام شد. ایجاد فارو با هدف ایجاد خطوط کاشت به فواصل ۶۰ سانتی متر صورت گرفت. ژنوتیپ های مورد آزمایش در قالب دو آزمایش جداگانه در شرایط آبیاری طبیعی و تنش خشکی در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در چهار تکرار طی دهه سوم تیرماه کشت شدند.

جدول ۱: نام ژنوتیپ های مختلف کنجد مورد استفاده در آزمایش

ردیف	نام ژنوتیپ	ردیف	نام ژنوتیپ	ردیف	نام ژنوتیپ
ف	ف	ف	ف	ف	ف
۱	یکتا	۹	هندی	۱۷	J-1
۲	اولتان	۱۰	چینی	۱۸	RT-54
۳	مغان ۱۷	۱۱	یلو وایت	۱۹	JL-13
۴	ناز چندشاخه	۱۲	پنجاب ۸۹	۲۰	ناز تک شاخه
۵	بزازجان ۲	۱۳	پاناما	۲۱	ورامین ۲۳۷
۶	بزازجان ۵	۱۴	Co-1	۲۲	ورامین ۲۸۲۲
۷	داراب ۱۴	۱۵	TS-3	۲۳	محلی جیرفت
۸	ورامین ۳۷	۱۶	TKG-2	۲۴	محلی شهداد

ارقام مورد نظر از مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی جیرفت و کهنوج تهیه شده است

هر کرت شامل ۴ خط ۵ متری بود که به صورت متراکم در عمق مناسب کشت و در مرحله ۴ تا ۶ برگگی با در نظر گرفتن ۱۰ سانتی متر فاصله بین بوته ها روی خطوط تنک شدند (تراکم بوته معادل ۱۶۷ بوته در مترمربع). عملیات زراعی تا زمان استقرار بوته ها در دو آزمایش با آبیاری طبیعی و تنش خشکی به طور مشابه انجام گرفت. از مرحله

استقرار بوته ها به بعد آبیاری در آزمایش آبیاری طبیعی و تنش به ترتیب پس از ۱۰۰ و ۲۴۰ میلی متر تبخیر از تشک کلاس A صورت گرفت.

در طول فصل رشد صفاتی ارتفاع بوته، تعداد شاخه فرعی در بوته، تعداد کپسول در بوته و تعداد دانه در کپسول برای ۱۰ بوته از هر کرت اندازه گیری و یادداشت شد و پس از برداشت نیز صفات وزن هزاردانه، عملکرد دانه، درصد روغن تعیین شد. داده های حاصل با استفاده از نرم افزار MSTAT-C برای هر یک از آزمایش های آبیاری طبیعی و تنش خشکی به طور جداگانه مورد تجزیه واریانس و مقایسه میانگین ها با استفاده از آزمون چنددامنه ای دانکن مورد مقایسه قرار گرفتند.

با استفاده از عملکرد دانه در آزمایش آبیاری طبیعی (Y_p) و تنش خشکی (Y_s) شاخص های کمی مقاومت به خشکی شامل تحمل (TOL) (رابطه ۱) و شاخص بهره وری متوسط (MP) (رابطه ۲) (Y_p ، Y_s)، شاخص حساسیت به تنش خشکی (SSI) (رابطه ۳) (Y_p ، Y_s)، شدت تنش خشکی (رابطه ۴)، شاخص میانگین هندسی بهره وری (GMP) (رابطه ۵) و شاخص تحمل تنش خشکی (STI) (رابطه ۶) (Y_p ، Y_s) و میانگین هارمونیک (HM) (رابطه ۷) به شرح زیر برآورد شد:

$$TOL = Y_p - Y_s \quad (1)$$

$$MP = \frac{Y_s + Y_p}{2} \quad (2)$$

$$SSI = \frac{1 - \left(\frac{Y_s}{Y_p}\right)}{SI} \quad (3)$$

$$SI = 1 - \left(\frac{\bar{Y}_s}{\bar{Y}_p}\right) \quad (4)$$

$$GMP = \sqrt{(Y_s) \cdot (Y_p)} \quad (5)$$

$$STI = \frac{(Y_p) \cdot (Y_s)}{(\bar{Y}_p)^2} \quad (6)$$

$$HM = \frac{2(Y_p \cdot Y_s)}{Y_p + Y_s} \quad (7)$$

در روابط فوق، SI و Y_s و Y_p به ترتیب معادل میانگین عملکرد کلیه ژنوتیپ ها در شرایط تنش خشکی و آبیاری طبیعی است.

برای محاسبه ضریب تغییرات صفات در اثر خشکی از رابطه ۸ استفاده شد (۱۴ و ۲۰):

$$CV = \frac{T_n - T_s}{T_n} \cdot 100 \quad (8)$$

در رابطه فوق، T_n و T_s به ترتیب مقدار عددی صفت در شرایط آبیاری طبیعی و تنش خشکی است.

پس از محاسبه شاخص های کمی، با استفاده از نرم افزار رایانه ای SPSS همبستگی بین شاخص ها و عملکرد دانه در دو شرایط آبیاری طبیعی و تنش خشکی به دست آمد.

نتایج و بحث

ژنوتیپ های مورد مطالعه اختلاف معنی داری در سطح احتمال یک درصد از نظر کلیه صفات مورد اندازه گیری در شرایط آبیاری طبیعی و تنش خشکی نشان دادند که بیانگر وجود تنوع ژنتیکی و امکان گزینش ژنوتیپ های متحمل به خشکی بود (جدول های ۳ و ۲). در شرایط آبیاری طبیعی ژنوتیپ های JL-13 (با ۱۴۱۳/۲۵ کیلوگرم در هکتار) و داراب ۱۴ (با ۱۴۱۶/۲۵ کیلوگرم در هکتار) و در شرایط تنش خشکی ژنوتیپ های داراب ۱۴ (با ۱۰۱۵/۲۵ کیلوگرم در هکتار)، TS-3 (با ۹۹۳ کیلوگرم در هکتار) و JL-13 (با ۹۶۸/۷۵ کیلوگرم در هکتار) بیشترین عملکرد دانه را تولید کردند (جدول ۴).

روزیو (۱۹۷۳) نیز با مطالعه روی تعدادی از ارقام گندم در شرایط آبی و دیم نتیجه گرفت که رقم هایی که در شرایط دیم بیشترین عملکرد را داشتند، در شرایط آبی نیز دارای عملکرد بالایی بودند.

جدول ۲: تجزیه واریانس صفات زراعی کنگد در شرایط آبیاری طبیعی و تنش خشکی

منابع تغییرات	درجه آزادی	عمکرد دانه		تعداد کپسول		تعداد دانه		وزن هزار دانه	
		آبیاری طبیعی	تنش خشکی	آبیاری طبیعی	تنش خشکی	آبیاری طبیعی	تنش خشکی	آبیاری طبیعی	تنش خشکی
تکرار	۳	۱۴۴۹۸۷ ^{ns}	۹۲۳/۱ ^{ns}	۲/۸ ^{ns}	۲۶۶ ^{ns}	۴/۰ ^{ns}	۶/۴ ^{ns}	۰/۰۱ ^{ns}	۰/۰۳ ^{ns}
ژنوتیپ	۲۳	۵۶۶۷۹۲/۲ ^{**}	۳۷۸۲۲۰/۹ ^{**}	۱۸۹۲/۸ ^{**}	۱۷۷۸/۴ ^{**}	۲۵۱/۱ ^{**}	۴۸۲/۰ ^{**}	۰/۴ ^{**}	۰/۱۲ ^{**}
خطا	۴۶	۱۰۶۷۸۷۴	۳۶۲/۲	۸/۳	۹/۳	۴/۲	۶/۲	۰/۰۲	۰/۰۴
ضریب تغییرات (%)		۱۵/۲۹	۴/۱	۴/۱۷	۵/۶۹	۴/۳۸	۶/۶۵	۵/۳۷	۶/۶۵

ns، * و ** به ترتیب بیانگر عدم تفاوت معنی دار، تفاوت معنی دار در سطح آماری ۵٪ و ۱٪ می باشند

جدول ۳: تجزیه واریانس صفات زراعی کنگد در شرایط آبیاری طبیعی و تنش خشکی

منابع تغییرات	درجه آزادی	درصد روغن		تعداد شاخه فرعی		ارتفاع بوته	
		آبیاری طبیعی	تنش خشکی	آبیاری طبیعی	تنش خشکی	آبیاری طبیعی	تنش خشکی
تکرار	۳	۳۶۷۵/۲ ^{ns}	۰/۱۲ ^{ns}	۰/۰۳ ^{ns}	۰/۰۲ ^{ns}	۱۶۰/۷ ^{ns}	۱۱/۳ ^{ns}
ژنوتیپ	۲۳	۱۵۳۵۵۶ ^{**}	۱۵/۶ ^{**}	۹/۲ ^{**}	۷/۸ ^{**}	۹۳۴/۹ ^{**}	۱۲۵۰/۷ ^{**}
خطا	۴۶	۲۴۹۲۰۵۸۷	۰/۲۱	۰/۰۱	۰/۰۲	۶۰/۳	۱۴/۵
ضریب تغییرات (%)		۵/۳۰	۰/۹۲	۴/۱۷	۶/۴	۶/۶۹	۱۵/۲۹

ns، * و ** به ترتیب بیانگر عدم تفاوت معنی دار، تفاوت معنی دار در سطح آماری ۵٪ و ۱٪ می باشند

از نقطه نظر تعداد کپسول در بوته نیز ژنوتیپ های JL-13 و داراب ۱۴ در هر دو شرایط آبیاری طبیعی (به ترتیب معادل ۱۰۸/۵ و ۱۰۳ کپسول در بوته) و تنش خشکی (۸۵ و ۹۱/۷ کپسول در بوته) از شرایط بهتری در مقایسه با

سایر ژنوتیپها برخوردار بودند (جدول ۴).

این درحالی بود که تعداد دانه در کپسول در ژنوتیپ داراب ۱۴ در هر دو شرایط رطوبتی (به ترتیب معادل ۶۷/۷۵ و ۵۴/۷۵ دانه در کپسول) و ژنوتیپهای برازجان ۲، TS-3 و JL-13 در شرایط تنش خشکی بیشترین مقدار را به خود اختصاص داد (جدول ۴). در نهایت، وزن هزار دانه ژنوتیپ JL-13 در شرایط تنش خشکی (۳/۴۹ گرم) و شاهد (۳/۵ گرم) بود (جدول ۴). در شرایط آبیاری طبیعی در ژنوتیپهای برازجان ۵ (۵۱،۶۸ درصد) و داراب ۱۴ (۵۱،۹۲ درصد) و در شرایط تنش خشکی در ژنوتیپهای برازجان ۵ (۶۳/۵۳ درصد)، برازجان ۲ (۵۳/۱۴ درصد) و داراب ۱۴ (۵۳/۰۲ درصد) نسبت به سایر ژنوتیپهای مورد مطالعه درصد روغن دانه بیشتری داشتند (جدول ۵). ژنوتیپ یلو وایت و JL-13 در شرایط آبیاری طبیعی و یلو وایت و پنجاب ۸۹ در شرایط تنش خشکی به ترتیب بیشترین تعداد شاخه جانبی و ارتفاع بوته در شرایط آبیاری طبیعی JL-13 و برازجان ۲ و در شرایط تنش خشکی JL-13 و برازجان ۵ بالاترین مقدار را در ارقام مورد مطالعه داشتند (جدول ۵).

جدول ۴: مقایسه میانگین صفات زراعی کنگد در شرایط آبیاری طبیعی و تنش خشکی

کد	ژنوتیپ	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)		تعداد کپسول در بوته		تعداد دانه در کپسول		وزن هزار دانه (گرم)
		نرمال	تنش خشکی	نرمال	تنش خشکی	نرمال	تنش خشکی	
۱	ورامین ۲۸۲۲	۳۴۲/۳fg	۲۹۰/۵kl	۵۳/۲۵h	۷۵/۴۰h	۳۷/۵ef	۲/۸bcde	تنش خشکی
۲	ورامین ۳۷	۳۸۳/۴fg	۲۷۷/۸lm	۴۹/۵hij	۳۲kl	۳۷/۵ode	۳/۰۲defg	نرمال
۳	ورامین ۲۳۷	۳۹۴/۵fg	۲۶۴lm	۵۲/۷ohi	۴۱/۵h	۲۹/۲۵gh	۲/۹۶de	تنش خشکی
۴	JL-13	۱۴۱۳a	۹۶۸/۸b	۱۰۸/۵a	۸۵b	۶۱/۵bcd	۳/۴۹a	نرمال
۵	Ts-3	۱۰۶۰bc	۹۹۳ab	۹۲/۲۵cd	۷۳cd	۵۸de	۲/۹۶bcd	تنش خشکی
۶	یکتا	۳۶۲/۵g	۱۷۴n	۵۴/۷۵h	۳۳jkl	۳۵/۷۵jklm	۲/۴۹e	نرمال
۷	چینی	۲۵۴/۵g	۱۷۰/۸n	۴۶/۷۵j	۲۵/۵m	۳۳/۵m	۲/۶۹cde	تنش خشکی
۸	پاناما	۲۸۳/۳g	۱۰۰/۳o	۴۵/۷۵j	۷۵/۲۸lm	۳۳/۳lm	۲/۷۰cde	نرمال
۹	داراب ۱۴	۱۴۱۶a	۱۰۱۵a	۱۰۳b	۹۱/۷۵a	۶۷/۷۵a	۴۳/۱ab	تنش خشکی
۱۰	اولتان	۷۴۰/۳de	۳۳۴/۷j	۵۴/۷۵h	۳۷/۲۵hij	۴۲/۵gh	۲/۸۸bcde	نرمال
۱۱	R.T-54	۷۱۰de	۴۳۶/۸i	۷۵/۷۵f	۶۱/۵fg	۴۷/۲۵f	۲/۹ bcde	تنش خشکی
۱۲	هندی	۳۶۴fg	۱۷۳n	۵۰/۵hij	۳۷/۷۵hij	۲۸/۲۵ijk	۲/۷۶ bcde	نرمال
۱۳	T.K.G-2	۵۲۹ef	۳۱۵/۸jk	۶۷/۷۵g	۷۵/۶۵ef	۴۰/۷۵ghi	۲/۷۹ bcde	تنش خشکی
۱۴	مغان ۱۷	۵۲۶ef	۲۵۰/۳m	۳۵/۵igk	۳۵/۵igk	۳۷/۵ef	۲/۸ bcde	نرمال
۱۵	پنجاب ۸۹	۹۹۴/۳c	۵۹۳/۳g	۹۲cd	۷۵c	۵۷/۵de	۲/۹ bcde	تنش خشکی
۱۶	بrazجان ۵	۱۰۰۶c	۹۱۷/۳c	۹۶/۲۵c	۸۲b	۶۵/۵ab	۴۳/۰ bcd	نرمال
۱۷	بrazجان ۲	۱۲۱۳ab	۸۴۵/۳d	۹۳cd	۷۵c	۶۰/۷۵cd	۸۳/۰bc	تنش خشکی
۱۸	CO.1	۳۸۵/۸fg	۳۲۹/۷j	۴۴/۵j	۳۸/۵hi	۴۳gh	۱۲/۷cde	نرمال
۱۹	ناز چند رشته	۳۱۷/۳fg	۱۸۹/۳n	۵۳/۵h	۳۷hijk	۳۵/۲۵jklm	۸۲/۷cde	تنش خشکی
۲۰	ناز تک رشته	۲۴۷g	۶۱/۷۵p	۴۷ij	۲۷m	۳۵/۵jklm	۷۲/۹abcd	نرمال
۲۱	J-1	۹۱۶cd	۷۰۳f	۹۰/۵cd	۶۵/۵ef	۴۸f	۲/۷۹bcde	تنش خشکی
۲۲	یلو وایت	۹۹۳/۳c	۷۳۹e	۹۰de	۷۳/۳cd	۶۳/۲۵bc	۲/۹۸abcd	نرمال
۲۳	محلی جیرفت	۳۷۷/۵de	۴۹۵h	۸۴/۷۵e	۶۹de	۵۶/۵e	۲/۵۲e	تنش خشکی
۲۴	محلی شهداد	۷۳۴/۳de	۵۲۰h	۶۳/۷۵g	۵۷g	۴۴/۵fg	۲/۵۳e	نرمال

در هر ستون، میانگینهای دارای حروف مشترک از نظر آماری دارای اختلاف معنی دار نیستند

شاخص های کمی متعددی برای انتخاب ژنوتیپ ها بر مبنای وضعیت عملکرد آنها در محیط های دارای تنش خشکی و بدون تنش خشکی پیشنهاد شده است که بر مبنای آنها ژنوتیپ های دارای وضعیت یکنواخت در شرایط آبی و دیم شناسایی می شوند (۱۲). از نظر شاخص های کمی تحمل به خشکی نیز بیشترین شاخص تحمل تنش خشکی (STI) متعلق به ژنوتیپ های داراب ۱۴ (۳/۲۵)، JL-13 (۳/۰۹)، TS-3 (۲/۳۷) و برازجان ۲ (۲/۳۱) و بیشترین میانگین بهره وری (MP)، میانگین هندسی بهره وری (GMP) و میانگین هارمونیک (HM) به ژنوتیپ های داراب ۱۴ (به ترتیب معادل ۱۲۱۵/۷۵، ۱۱۹۹/۱ و ۱۱۸۲/۶۳ گرم) و JL-13 (به ترتیب معادل ۱۱۹۱، ۱۱۷۰/۰۷ و ۱۱۴۹/۵۲ گرم) تعلق داشت (جدول ۶). کمترین شاخص تحمل (TOL) به ژنوتیپ های TS-3 (۶۶/۵) و چینی (۸۳/۷۵) و کمترین شاخص حساسیت به تنش خشکی (SSI) به ژنوتیپ TS-3 (۰/۲) و برازجان ۵ (۰/۳) تعلق داشت (جدول ۶). در مجموع ژنوتیپ های JL-13، داراب ۱۴ و TS-3 به واسطه عملکرد بیشتر دانه در شرایط آبیاری طبیعی و تنش خشکی و احراز جایگاه مناسب تر از لحاظ شاخص های کمی تحمل به خشکی جهت کاشت در شرایط آبیاری طبیعی و تنش خشکی قابل توصیه هستند.

جدول ۵: مقایسه میانگین صفات زراعی کنگد در شرایط آبیاری طبیعی و تنش خشکی

کد	ژنوتیپ	درصد روغن		تعداد شاخه فرعی در بوته		ارتفاع بوته (سانتی متر)	
		نرمال	تنش خشکی	نرمال	تنش خشکی	نرمال	تنش خشکی
۱	ورامین ۲۸۲۲	۴۸/۰۳ef	۵۰/۱۷c	۱/۲h	۱/۱۵h	۱۱۷cdef	۱۰۲۳defg
۲	ورامین ۳۷	۴۸/۰۲ef	۴۹/۵۶cd	۰/۸lj	۰/۳۲z	۱۲۲/۵bcde	۱۰۸/۸cd
۳	ورامین ۲۳۷	۴۶/۳۱ghi	۴۸/۵۸ef	۰/۵۷z	۰/۳۵z	۱۲۱/۵bcde	۱۰۷/۳cde
۴	JL-13	۵۱/۰۱ab	۵۱/۲۶b	۴/۸۵b	۳/۶۰c	۱۵۹/۸a	۱۳۳a
۵	Ts-3	۴۹/۷۴bc	۴۹/۰۵def	۳/۸۲d	۳/۵۷c	۱۱۳/۸cdefg	۱۰۸/۸cd
۶	یکتا	۴۵/۳۸i	۴۵/۵۸h	۰/۷۸j	۰/۷i	۹۸/۲۵ghi	۷۷i
۷	چینی	۴۷/۱۵efg	۴۸/۴۴ef	۲/۳۲g	۱/۷۲g	۸۳/۷۵i	۶۹/۷۵i
۸	پاناما	۴۷/۳۵efg	۴۸/۴۴ef	۱/۱۳h	۰/۸۷hi	۱۱۰/۸defg	۷۲/۷۵i
۹	داراب ۱۴	۸۵/۱۹۲a	۵۳/۰۲a	۳/۸۷d	۰/۸۷c	۱۲۲bcde	۱۱۴/۸bc
۱۰	اولتان	۴۸/۳۸de	۴۹/۹cd	۳/۲۵e	۳d	۱۱۷cdef	۱۰۰efg
۱۱	R.T-54	۴۶/۴۰ghi	۴۸/۳۱fg	۲/۸۲f	۲/۷e	۱۱۱defg	۱۰۷/۳cde
۱۲	هندی	۴۹/۵۵cd	۴۹/۵۴cd	۰/۶۲z	۰/۶۵i	۱۱۴/۵cdefg	۹۵/۲۵fg
۱۳	T.K.G-2	۴۶/۴۲ghi	۴۸/۳۵fg	۲/۶g	۱/۸۷g	۱۲۱bcde	۱۰۳/۳cde
۱۴	مغان ۱۷	۴۹/۸۴bc	۵۰/۲۵c	۲/۱۷g	۲/۲۵f	۱۱۸cdef	۱۰۳/۸cde
۱۵	پنجاب ۸۹	۴۷/۲۵efg	۴۷/۴۶g	۴/۸b	۴/۴۵b	۱۱۲cdefg	۱۰۷cde
۱۶	بrazجان ۵	۵۱/۶۸a	۵۳/۶۳a	۳/۹d	۳/۸۷c	۱۲۶/۵bcd	۱۱۸/۸b
۱۷	بrazجان ۲	۵۱/۴۷a	۵۳/۱۴a	۳/۳e	۳/۸ed	۱۲۸/۵bc	۱۱۷b
۱۸	CO.1	۴۵/۷hi	۴۶/۱۷h	۲/۱۷g	۲/۳۲f	۱۲۴/۵bcd	۱۰۵/۳cde
۱۹	ناز چند رشته	۴۹/۵۸cd	۵۰/۱۶c	۲/۳۲g	۲/۱۷f	۱۰۵/۸efgh	۷۲i
۲۰	ناز تک رشته	۴۴/۰۹j	۴۸/۴f	۱/۰hi	۰/۸۷hi	۹۲/۵hi	۵۸/۷۵j
۲۱	J-1	۵۱/۰۳ab	۵۱/۱۲b	۴/۴c	۳/۸۲c	۹۸/۷۵ghi	۹۴/۷۵g
۲۲	یلو وایت	۴۸/۰۶ef	۴۹/۰۶def	۵/۶۷a	۵/۳۷a	۱۰۳/۵fgh	۱۰۲/۸def
۲۳	محلی جیرفت	۴۸/۲۵e	۴۹/۳۶cde	۴/۳۲c	۳/۲d	۱۳۵b	۹۵/۲۵fg
۲۴	محلی شهداد	۴۶/۸۱fgh	۴۸/۳۱fg	۲/۹۷f	۲/۴f	۱۲۷/۵bcd	۸۶/۲۵h

در هر ستون، میانگین های دارای حروف مشترک از نظر آماری دارای اختلاف معنی دار نیستند

در تعیین بهترین شاخص تحمل به خشکی، طبق نظر فرناندز (۲۷) شاخصی که دارای همبستگی معنی دار و بالا با

عملکرد دانه در شرایط آبیاری طبیعی و تنش خشکی باشد و بر اساس نوع همبستگی باعث افزایش عملکرد در هر دو شرایط تنش خشکی و بدون تنش خشکی شود، به عنوان مناسب ترین شاخص معرفی می شود. بنابراین با استفاده از تحلیل همبستگی بین عملکرد دانه در شرایط آبیاری طبیعی و تنش خشکی و شاخص های کمی تحمل به خشکی، شاخص های تحمل مورد ارزیابی قرار گرفته و مناسب ترین شاخص ها انتخاب شدند (جدول ۷).

بر همین اساس و با توجه به ضرایب همبستگی ساده بین شاخص های کمی تحمل به خشکی و عملکرد دانه در دو شرایط آبیاری طبیعی و تنش خشکی، شاخص های MP، GMP، HM و STI با عملکرد دانه در دو شرایط آبیاری طبیعی (Yp) و تنش خشکی (Ys) همبستگی معنی داری در سطح احتمال یک درصد نشان دادند. بنابراین می توان از شاخص های میانگین بهره وری، میانگین هندسی بهره وری، میانگین هارمونیک و تحمل به تنش خشکی جهت غربال مواد ژنتیکی کنگد جهت گزینش تحمل به خشکی بهره جست (جدول ۷).

جدول ۷: مقایسه عملکرد دانه ژنوتیپ های کنگد در شرایط آبیاری طبیعی و تنش خشکی و شاخص های تحمل به خشکی

شماره	ژنوتیپ	YP	YS	MP	TOL	SSI	GMP	STI	HM
۱	ورامین ۲۸۲۲	۳۴۲/۲۵	۲۹۰/۵	۳۱۶/۳۷	۵۱/۷۵	۰/۵	۳۱۵/۳	۰/۲۲	۳۱۴/۲۸
۲	ورامین ۳۷	۳۸۳/۲۵	۲۷۷/۷۵	۳۳۰/۵	۱۰۵/۵	۰/۹۳	۳۲۶/۲۶	۰/۲۴	۳۲۲/۰۸
۳	ورامین ۲۳۷	۳۹۴/۵	۲۶۴	۳۲۹/۲۵	۱۰۳/۵	۱/۲	۳۲۲/۷۱	۰/۲۳	۳۱۶/۳۱
۴	J1-13	۱۴۱۳/۲۵	۹۶۸/۷۵	۱۱۹۱	۴۴۴/۵	۱/۰۳	۱۱۷۰/۰۷	۳/۰۹	۱۱۴۹/۵۲
۵	TS-3	۱۵۹/۵	۹۹۳	۵۷۷/۷۵	۶۶/۵	۰/۲	۱۰۲۵/۷۱	۲/۳۷	۲۷۴/۸۵
۶	یکتا	۳۶۲/۵	۱۷۴	۲۱۸/۲۵	۸۸/۵	۱/۱۶	۲۱۳/۷۱	۰/۱۲	۲۳۵/۱۳
۷	چینی	۲۵۴/۵	۱۷۰/۷۵	۲۱۲/۶۲	۸۳/۷۵	۱/۰۶	۲۰۸/۴۶	۰/۹	۲۰۴/۳۷
۸	پاناما	۲۸۳/۲۵	۱۰۰/۲۵	۱۹۱/۷۵	۱۸۳	۲/۱۳	۱۶۸/۵۱	۰/۰۶	۱۴۸/۰۸
۹	داراب ۱۴	۱۴۱۶/۲۵	۱۰۱۵/۲۵	۱۲۱۵/۷۵	۴۰۱	۰/۹۳	۱۱۹۹/۱	۳/۲۵	۱۱۸۲/۶۳
۱۰	اولتان	۴۹۰/۲۵	۳۳۴/۷۵	۴۱۲/۵	۱۵۵/۵	۱/۱	۴۰۵/۱	۰/۳۷	۳۹۷/۸۴
۱۱	R.T-54	۷۱۰	۴۲۶/۷۵	۵۶۸/۳۷	۲۸۳/۲۵	۱/۳۳	۵۵۰/۴۴	۰/۶۸	۵۳۳/۰۸
۱۲	هندی	۳۴۶	۱۹۸	۲۷۲	۱۴۸	۳/۱۳	۲۶۱/۷۴	۰/۱۵	۲۵۱/۸۶
۱۳	T.K.G-2	۵۲۹	۳۱۵/۷۵	۴۲۲/۳۷	۲۱۳/۲۵	۱/۳۳	۴۰۸/۶۹	۰/۳۷	۳۹۵/۴۵
۱۴	مغان ۱۷	۵۲۶	۲۵۰/۲۵	۳۸۸/۱۲	۲۷۵/۷۵	۰/۲۳	۳۶۲/۸۱	۰/۲۹	۳۳۹/۱۴
۱۵	پنجاب ۸۹	۹۹۴/۲۵	۵۹۳/۲۵	۷۹۳/۷۵	۴۰۱	۱/۳۳	۷۶۸	۱/۳۳	۷۴۳/۱
۱۶	برازجان ۵	۱۰۰۵/۷۵	۹۱۷/۲۵	۹۶۱/۵	۸۸/۵	۰/۳	۹۶۰/۴۸	۲/۰۸	۹۵۹/۴۴
۱۷	برازجان ۲	۱۲۱۳/۲۵	۸۴۵/۲۵	۱۰۲۹/۲۵	۳۶۸	۱	۱۰۱۲/۶۶	۲/۳۱	۹۹۶/۳۵
۱۸	CO.1	۳۸۵/۷۵	۳۲۹/۷۵	۳۵۷/۷۵	۵۶	۰/۵	۳۵۶/۶	۰/۲۸	۳۵۵/۵۵
۱۹	ناز چند رشته	۳۱۷/۲۵	۱۸۹/۲۵	۲۵۳/۲۵	۱۲۸	۱/۳۳	۲۴۵/۰۲	۰/۱۴	۲۳۷/۰۷
۲۰	ناز تک رشته	۲۴۷	۶۱/۷۵	۱۸۸/۲۵	۱۸۸/۲۵	۲/۵	۱۲۳/۵	۰/۰۳	۹۸/۸
۲۱	J-1	۹۱۶	۷۰۳	۸۰۹/۵	۲۱۳	۳/۳۴	۸۰۲/۴۶	۱/۴۵	۷۹۵/۴۸
۲۲	یلو وایت	۹۹۳/۲۵	۷۳۹	۸۶۶/۱۲	۲۵۴/۲۵	۰/۸۳	۸۵۶/۷۴	۱/۶۵	۸۴۷/۴۶
۲۳	محلی جیرفت	۷۳۵/۵	۴۹۵	۶۱۶/۲۷	۲۳۹/۵	۱/۲۲	۶۰۴/۲	۰/۸۲	۵۹۱/۷۴
۲۴	محلی شهداد	۷۳۴/۲۵	۵۲۰	۶۱۷/۱۲	۲۱۴/۲۵	۱	۶۱۷/۹	۰/۸۶	۶۰۸/۸۲

Yp: عملکرد دانه در آزمایش آبیاری طبیعی، Ys: عملکرد دانه در آزمایش تنش خشکی، TOL: شاخص تحمل، MP: شاخص بهره وری متوسط، SSI: شاخص حساسیت به تنش خشکی، GMP: شاخص میانگین هندسی بهره وری، STI: شاخص تحمل تنش خشکی و HM: میانگین هارمونیک.

جدول ۷: مقایسه ضرایب همبستگی شاخص های کمی تحمل به خشکی و عملکرد دانه کنجد در شرایط آبیاری طبیعی و تنش خشکی

HM	STI	GMP	SSI	MP	TOL	YS	YP	
							۱	Yp
						۱	۰/۷۷*	Ys
					۱	۰/۹۳**	۰/۹۵**	TOL
				۱	۰/۷۱*	۰/۴۸ ^{ns}	۰/۸۱*	MP
			۱	۰/۰۹ ^{ns}	-۰/۱۹ ^{ns}	-۰/۳۰ ^{ns}	-۰/۰۹	SSI
		۱	-۰/۲۷ ^{ns}	۰/۵۹ ^{ns}	۰/۹۶*	۰/۹۹**	۰/۸۳**	GMP
	۱	۰/۹۶**	-۰/۲۶ ^{ns}	۰/۵۷ ^{ns}	۰/۹۲**	۰/۹۵**	۰/۷۹*	STI
۱	۰/۸۵*	۰/۹۰**	-۰/۱۶ ^{ns}	۰/۷۱*	۰/۹۸**	۰/۸۶**	۰/۹۸**	HM

Yp: عملکرد دانه در آزمایش آبیاری طبیعی، Ys: عملکرد دانه در آزمایش تنش خشکی، TOL: شاخص تحمل، MP: شاخص بهره‌وری متوسط، SSI: شاخص حساسیت به تنش خشکی، GMP: شاخص میانگین هندسی بهره‌وری، STI: شاخص تحمل تنش خشکی و HM: میانگین هارمونیک.

این درحالی بود که شاخص های تحمل (TOL) و شاخص حساسیت به تنش خشکی (SSI) از همبستگی معنی داری با عملکرد دانه کنجد در هر دو شرایط آبیاری طبیعی و تنش خشکی برخوردار نشدند. این یافته با گزارش فریزر و همکاران (۱۹۸۳) مفید بودن بررسی واکنش ارقام نسبت به خشکی صرفاً بر مبنای حساسیت عملکرد آنها نسبت به خشکی، همخوانی ندارد. در یک مطلب دیگر، نتایج حاصل از تجزیه همبستگی شاخص های تحمل به خشکی با عملکرد دانه کنجد در شرایط مطلوب و تنش خشکی نیز شاخص های MP، GMP، HM و STI را به عنوان مناسب ترین شاخص ها برای انتخاب لاین های متحمل به خشکی که در شرایط آبیاری مطلوب و تنش خشکی عملکرد بالایی دارند، معرفی کرد (۱۵).

فرناندز (۱۹۹۲) شاخص MP و STI را برای انتخاب لاین های متحمل به خشکی در لوویا در نظر گرفت. در بین شاخص های مورد مطالعه شاخص تحمل (TOL) با عملکرد دانه در شرایط آبیاری طبیعی (۰/۷۱۰**) همبستگی بیشتری نسبت به عملکرد در شرایط تنش خشکی (۰/۴۸۶*) داشت و شاخص حساسیت به تنش خشکی (SSI) نیز تنها با عملکرد دانه در شرایط تنش خشکی همبستگی معنی داری نشان داد. بنابراین، شاخص تحمل تنها برای غربال کردن ارقام متحمل به خشکی در شرایط آبیاری مطلوب مناسب تشخیص داده شد. چنین نتیجه ای پیش تر توسط گلستانی و پاک نیت (۱۳۸۶) نیز گزارش شده بود. همبستگی مثبت و معنی دار بین عملکرد دانه در شرایط آبیاری طبیعی و تنش خشکی (۰/۹۶۱) بیانگر افزایش یا کاهش همسوی عملکرد دانه تحت دو شرایط فوق بود.

روزبو (۱۹۷۳) نیز با مطالعه روی تعدادی از ارقام گندم در شرایط آبی و دیم نتیجه گرفت که رقم هایی که در شرایط دیم بیشترین عملکرد را داشتند، در شرایط آبی نیز دارای عملکرد بالایی بودند. در آفتابگردان شاخص های GMP و STI (۶)، در نخود شاخص های STI، GMP، MP و HM (۱۳)، شاخص های GMP و STI (۷) و شاخص های پاسخ به خشکی (DRI) و حساسیت به تنش خشکی (SSI) (۱۶)، در سویا شاخص های STI و GMP (۱۴)، در گندم STI (۸) و شاخص های TOL و MP (۱۲)، در گلرنگ بهاره شاخص های MP، GMP و STI (۱)، در چغندر قند شاخص STI (۲) مناسب ترین شاخص ها برای ارزیابی تحمل به تنش خشکی گزارش شده است. فرناندز (۱۹۹۲) و مظفری (۱۳۷۴) نیز شاخص STI و GMP را به عنوان شاخص های مقاومت به خشکی معرفی کردند. فرشادفر و محمدی

(۱۳۸۵) نیز اظهار داشتند که شاخص STI اهمیت زیادی در گزینش ژنوتیپ‌ها برای شرایط تنش خشکی دارد. راضی و آساد (۱۳۷۷) در ارزیابی واکنش ۱۴ رقم آفتابگردان نسبت به خشکی مشخص کردند که انتخاب براساس میانگین بهره‌وری و شاخص تحمل تنش گزینش را به سمت انتخاب ارقامی با عملکرد زیاد و متحمل به خشکی سوق می‌دهد. در چغندر قند نتایج همبستگی بین شاخص‌های کمی تحمل به خشکی و عملکرد شکر سفید در سه شرایط رطوبتی نشان داد که شاخص‌های Harm, GMP, MP, STI همبستگی بالایی با عملکرد شکر سفید در هر سه شرایط داشتند و لذا به‌عنوان بهترین شاخص‌ها می‌توانند جهت دستیابی به ژنوتیپ‌هایی با عملکرد بالا، در هر سه شرایط رطوبتی به کار روند. ولی با توجه به بالا بودن ضریب همبستگی شاخص STI با دیگر شاخص‌ها، این شاخص اهمیت بیشتری داشت (۹).

در مجموع، با توجه به نتایج این تحقیق ژنوتیپ‌های JL-13، داراب ۱۴ و TS-3 به‌واسطه عملکرد بیشتر دانه در شرایط آبیاری طبیعی و تنش خشکی و احراز جایگاه مناسب‌تر از لحاظ شاخص‌های تحمل تنش خشکی (STI)، میانگین بهره‌وری (MP)، میانگین هندسی بهره‌وری (GMP) و میانگین هارمونیک (HM) به عنوان ژنوتیپ‌های متحمل شناسایی شدند.

تحلیل همبستگی بین عملکرد در شرایط آبیاری طبیعی و تنش خشکی و شاخص‌های تحمل به خشکی نیز نشان داد که شاخص‌های MP, GMP, HM و STI مناسب‌ترین شاخص‌ها برای غربال کردن ژنوتیپ‌های کنجد هستند.

منابع

- ۱- اشکانی، ج. ۱۳۸۱. تعیین مقاومت به خشکی ارقام گلرنگ بهاره و بررسی چند شاخص مقاومت به خشکی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز.
- ۲- پرویزی آلمانی، م. ۱۳۷۷. بررسی شاخص‌های تحمل به خشکی برای صفات مهم چغندر قند، چکیده مقالات پنجمین کنگره زراعت و اصلاح نباتات ایران، موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، کرج، صفحه ۲۸۵.
- ۳- تائب، م. ۱۳۷۳. ژنتیک تحمل به تنش‌های محیطی، مقاله کلیدی سومین کنگره زراعت و اصلاح نباتات ایران، ص ۸۸-۹۴.
- ۴- دینی ترکمان، م. ر. و کاراپتیان، ژ. ۱۳۸۶. بررسی میزان و تنوع پروتئین در بذر ده رقم کنجد (*Sesamum indicum L.*)، علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، ۴۰(۱)، ص ۲۲۵-۲۳۰.
- ۵- راضی، ه. و آساد، م. ۱۳۷۷. ارزیابی تغییرات صفات مهم زراعی و معیارهای سنجش تحمل به خشکی در ارقام آفتابگردان، مجله علوم کشاورزی و منابع آبیاری طبیعی، ۲(۱)، ص ۳۱-۴۲.
- ۶- رضایی‌زاد، ع. ۱۳۸۶. واکنش برخی ژنوتیپ‌های آفتابگردان به تنش خشکی با استفاده از شاخص‌های مختلف تنش خشکی، نهال و بذر، ج ۲۳(۱۹)، ص ۵۸-۴۳.
- ۷- سمیع‌زاده لاهیجی، ح. ۱۳۷۵. بررسی تنوع فنوتیپی و ژنوتیپی صفات کمی و همبستگی آنها با عملکرد نخود سفید، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی کرج.
- ۸- سنجری، ا. ق. ۱۳۷۷. ارزیابی منابع متحمل به تنش خشکی و پایداری عملکرد ارقام و لاین‌های گندم در منطقه نیمه‌خشک کشور، چکیده مقالات پنجمین کنگره زراعت و اصلاح نباتات ایران، موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، کرج، ص ۲۴۴-۲۴۳.

- ۹- شریفی، م. ۱۳۸۲. خردنام. م. مصباح و ج. گوهری، ارزیابی شاخص های کمی تحمل به خشکی و ژنوتیپ های چغندرقد، چغندرقد، ج ۱۹(۱)، ص ۵۱-۶۶.
- ۱۰- عدالتی فرد، ل.، گالشی، س.، سلطانی، ا. و اکرم قادری، ف. ۱۳۸۵. نقش صفات مورفوفیزیولوژیک در مقاومت به خشکی ژنوتیپ های پنبه، مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی ۱۳۸۵، ج ۱۳(۲).
- ۱۱- فرشادفر، ع. ۱۳۷۹. انتخاب برای تحمل به خشکی در لاین های گندم نان، مجله علوم و صنایع کشاورزی، ۱۳۷۹، ۱۴(۲)، ص ۱۶۱-۱۷۱.
- ۱۲- فرشادفر، ع. و محمدی، ر. ۱۳۸۵. ارزیابی تحمل به خشکی ژنوتیپ های گندم نان با استفاده از شاخص های زراعی و فیزیولوژیکی، مجله علمی کشاورزی، ج ۲۹(۱)، ص ۸۷-۹۷.
- ۱۳- فرشادفر، ع.، زمانی، ک. ر.، مطلبی، م. و امام جمعه، ع. ۱۳۸۰. انتخاب برای مقاومت به خشکی در لاین های نخود، مجله علوم کشاورزی ایران، ج ۳۲(۱)، ص ۷۷-۶۵.
- ۱۴- کارگر، س. م. ع.، قنادها، م. ر.، بزرگی پور، ر.، خواجه احمد عطاری، ا. ع. و بابایی، ح. ر. ۱۳۸۳. ارزیابی شاخص های تحمل به تنش خشکی در تعدادی از ژنوتیپ های سویا در شرایط آبیاری محدود، مجله علوم کشاورزی ایران، ج ۳۵(۱)، ص ۱۴۲-۱۲۹.
- ۱۵- گلستانی، م. و پاک نیت، ح. ۱۳۸۶. ارزیابی شاخص های تحمل به خشکی در لاین های کنجد، مجله علوم کشاورزی ایران، ج ۱(۱)، ص ۱۴۹-۱۴۱.
- ۱۶- گنجعلی، ع.، باقری، ع. و پرسا، ح. ۱۳۸۸. ارزیابی ژرم پلاسما نخود (*Cicer arietinum* L.) برای مقاومت به خشکی، مجله پژوهش های زراعی ایران، ج ۱۱(۷)، ص ۱۹۴-۱۸۳.
- ۱۷- مظفری، ک. ۱۳۷۴. تجزیه عاملی در آفتابگردان، تحت شرایط تنش آبی و شرایط عادی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.
- ۱۸- منصوری، س. ۱۳۸۴. بررسی ترکیب پذیری و هتروزیس در کنجد با استفاده از متد دی آلل کراس، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس.
- ۱۹- نصر، ز. ۱۳۸۲. ارزیابی و مقایسه خصوصیات فیزیکی و شیمیایی مهم دانه در برخی ارقام سویا، پایان نامه کارشناسی ارشد فیزیولوژی گیاهی، دانشکده علوم، دانشگاه ارومیه.
- ۲۰- نورمند مؤید، ق.، رستمی، م. ع. و قنادها، م. ر. ۱۳۸۰. بررسی صفات مورفوفیزیولوژیکی گندم نان و رابطه آنها با عملکرد در شرایط تنش و بدون تنش خشکی، مجله علوم کشاورزی ایران، ج ۳۲(۴)، ص ۷۹۴-۷۸۵.
- 20- **Betram, K., Marc, J. J. and Abdolwahab, A. 2003.** Breeding for drought tolerance in sesame (*Sesame indicum* L.). Technological and Institutional Innovations for Sustainable Rural Development. October 8-10, 2003, Gottingen.
- 21- **Blum, A. 1988.** Plant breeding for stress environments. CRC press. Boca Raton, FL. pp. 38-78.
- 22- **Blum, A. and Ebercon, A. 1988.** Cell membrane stability as a measure of drought and heat tolerance in wheat. *Crop Sci.* 21: 43-47.
- 23- **F.A.O. 2007.** Available (online: <http://www.FAO.org>).
- 24- **Fazeli, F., Ghorbanli, M. and Niknam, V. 2006.** Effect of drought on water relations, growth and solute accumulation in two sesame cultivars. *Pakistan J. of Bio. Sci.*, 9: 1829-1835.
- 25- **Fereres, E., Gimenez, C., Brengena, J., Fernandez, J. and Dominguez, J. 1983.** Genetic variability of sunflower cultivars in response to drought. *Helia*, 6: 17-21.
- 26- **Fernandez, G. C. J. 1992.** Effective selection criteria for assessing plant stress tolerance. PP. 257-270. In: C.G. Kuo (Ed.), *Adaptation of Food Crops to Temperature and Water Stress*, AVRDC, Shanhu, Taiwan.
- 27- **Fischer, R. A. and Maurer, R. 1978.** Drought tolerance in spring wheat cultivars. I. Grain yield responses. *Aust. J. Agric. Res.* 29: 897-912.
- 28- **Hung, B. 2000.** Role of root morphological and physiological characteristics in drought resistance of plant. *Plant Environmental Interaction.* 39-64.
- 29- **Kristin, A. S., Serna, R. R., Perez, F. I., Enriquez, B. C., Gallegos, J. A. A., Vallejo, P. R., Wassimi, N. and Kelley, J. D. 1997.** Improving common bean performance under drought stress. *Crop Sci.* 37: 43-50.
- 30- **Levitt, J. 1980.** Response of plants to environmental stresses. Vol. 2. Water, radiation, salt and other stresses.

Academic press.

- 31- Murty, G. S. A. and Bahatia, C. R. 1993.** Effect of recurring water stress on growth, yield and other agronomical characters in sesame. Sesame and safflower newsletter, 5: 4-10.
- 32- Roebbelen, G. R., Downwy, K. and Ashri, A. 1989.** Oil crops of world. Mc. Grow Hill Pub., New York.
- 33- Rosielle, A. A. and Hambling, J. 1981.** Theoretical aspects of selection for yield in stress and non-stress environments. Crop Sci. 21: 943-946.
- 34- Ruziev, B. R. 1973.** The responses of wheat varieties to irrigation in Kaska-Darya Province. Byulleten V. Sesoyuzongc Ordena Lenina Institute Rasteniev Dstva Imeni. N.I. Vavilovia 33: 16-23.
- 35- Santacruz varela, A., Munoz drozco, A., Prado renteria, A., Arriugasaldana, J.J. and Del Riovalencia, F. 1996.** Screening of sesame landraces for drought resistance in Michoacan, Mexico. Sesame and safflower newsletter, 11: 49-53.
- 36- Singh, M., Jain, H. C., Dwshmkh, M. R. and Singh, B. R. 1998.** Response of irrigation schedulling on sesame under different soil conditions in india. Sesame and safflower newsletter, 15: 67-72.
- 37- Spongoletti, Z. and Qualset, C. 1987.** Geographical diversity for quantitative spike characters in world collection of durum wheat. Crop Sci. 27: 235-241.
- 38- Sridhar, P., Subramanian, K. and Umarani, R. 1997.** Effect of nitrogen and irrigation levels on the yield of sesame. Sesame and safflower newsletter, 12: 41-43.
- 39- Weise, E. A. 2000.** Oilseed crops. Blackwell Sci., Ltd Oxford, UK. 364p.